

Az alapeljárás felei

Felperesek: Spyridon Vassilakis és társai

Alperes: Dimos Kerkyraion

1999.7.28., 42. o.) szerves részét alkotó, az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodás 5. szakasza 1. és 2. pontja és 1. szakasza együttes rendelkezéseinek célkitűzésével az a körülmény, hogy egy, a hivatkozott irányelvet átültető nemzeti rendelkezés alapján a határozott idejű munkaszerződések határozatlan idejűvé történő átalakíthatóságáról egy független, Anotato Symvoulio Epilogis Prosofikou (legfelsőbb személyzetkiválasztási tanács, ASEP) nevű közigazgatási hatóság hoz végleges döntést.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1) A nemzeti bíróságnak a nemzeti jogot: a) az irányelv hatálybalépésének időpontjától, vagy b) az irányelv nemzeti jogba történő átültetésére rendelkezésre álló határidő eredménytelen elteltétől kezdődően, vagy (c) az irányelvet végrehajtó nemzeti intézkedések hatálybalépésétől kezdődően kell-e – a lehetséges mértékben – a nemzeti jogrendbe késedelmesen átültetett irányelvvel összhangban értelmeznie?

2) Az 1999/70/EK tanácsi irányelv (HL L 175., 1999.7.28., 42. o. [magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 3. kötet, 368. o.]) szerves részét képező, az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodás 5. szakasza 1. pontját úgy kell-e értelmezni, hogy – a végrehajtott munka természetével, típusával és jellemzőivel összefüggő, vagy más hasonló okok mellett – az egymást követő határozott idejű szerződések vagy munkaviszonyok folyamatos megújítását vagy megkötését alámasztó objektív oknak minősülhet az az egyszerű tény, hogy az egymást követő, határozott időre létrejött munkaszerződések megkötését törvényi vagy rendeleti rendelkezés írja elő.

3) Az 1999/70/EK tanácsi irányelv (HL L 175., 1999.7.28., 42. o.) szerves részét képező, az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodás 5. szakasza 1. és 2. pontját lehet-e úgy értelmezni, hogy [mellőzni kell] azon nemzeti rendelkezések alkalmazását, amelyek értelmében a határozott idejű munkaszerződések csak akkor minősülnek egymást követőnek, ha ezek megkötése között nem telik el több mint három hónap, és a munkavállaló javára az ugyanezen rendelkezések által felállított azon vélelem, miszerint a határozott idejű munkaszerződések vagy -viszonyok határozatlan idejűnek minősülnek, kötelezően a fenti feltételen alapul.

4) Összeegyeztethető-e a közösségi jog hatékony érvényesülésének elvével és az 1999/70/EK tanácsi irányelv (HL L 175., 1999.7.28., 42. o.) szerves részét képező, az ESZSZ, az UNICE és a CEEP által a határozott ideig tartó munkaviszonyról kötött keretmegállapodás 5. szakasza 1. és 2. pontja és 1. szakasza együttes rendelkezéseinek célkitűzésével a 2190/1994. sz. törvény 21. §-ában foglalt, az egymást követő határozott idejű munkaszerződések határozatlan idejűvé alakítására vonatkozó tilalom, ha a szerződések elvileg a munkaadó kivételes vagy idényjellegű szükségletei kielégítésére kötötték, valójában azonban állandó és tartós szükségletei kielégítésére szolgálnak?

5) Összeegyeztethető-e a közösségi jog hatékony érvényesülésének elvével és az 1999/70/EK tanácsi irányelv (HL L 175.,

A Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Olaszország) által 2007. augusztus 2-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Simesa SpA kontra Ministero della Salute, Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) és társai

(C-365/07. sz. ügy)

(2007/C 247/17)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Az alapeljárás felei

Felperes: Simesa SpA

Alperesek: Ministero della Salute, Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA) és társai

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1) A 89/105 irányelv⁽¹⁾ 2. és 3. cikkében foglalt, a valamely tagállam hatóságai és a gyógyszergyártó vállalkozások közötti viszonyokat olyan értelemben szabályozó előírásokat követően, hogy valamely gyógyszer árának vagy ára emelésének meghatározását az előzőek által szolgáltatott adatokra alapozza, de az illetékes hatóság által elismert mértékben, tehát a vállalkozások és a gyógyszerköltések ellenőrzésére hatáskörrel rendelkező hatóság közötti tárgyalások alapján, ugyanezen irányelv 4. cikkének (1) bekezdése szabályozza „a valamennyi gyógyszerre vagy a gyógyszerek meghatározott kategóriáira” vonatkozó árfelfagyasztást, úgy határozva ezt meg, mint általános jellegű, legalább évente egyszer, a tagállamban fennálló makrogazdasági feltételek vonatkozásában felülvizsgálandó eszközt.

A rendelkezés 90 napos határidőt tűz ki az intézkedésre a hatáskörrel rendelkező hatóságok számára, előírva, hogy ennek elteltekor be kell jelenteniük az esetleges áremeléseket és árcsökkentéseket.

Azt a kérdést kell feltenni, hogy e rendelkezés azon részét, amely az „esetleges árcsökkentésekre” vonatkozik, úgy kell-e értelmezni, hogy a valamennyi gyógyszerre vagy a gyógyszerek meghatározott kategóriáira vonatkozó árfelfagyasztás képezte általános jogorvoslaton túl előírásra kerül-e egy másik jogorvoslat is, nevezetesen a gyógyszerek valamennyi és meghatározott kategóriája ára csökkentésének lehetősége, vagy a hivatkozott „esetleges csökkentések” kizárólag a befagyasztott árú gyógyszerekre vonatkoznak?

2) Azt a kérdést kell feltenni, hogy a 89/105 irányelv 4. cikkének (1) bekezdése – abban a részében, amelyben arra kötelezi a tagállamok hatáskörrel rendelkező hatóságait, hogy évente legalább egyszer felülvizsgálatot végezzenek annak megállapítása céljából, hogy a makrogazdasági feltételek az árfelfagyasztás változatlan fenntartását indokolják-e – értelmezhető-e úgy, hogy – feltételezve, hogy az 1. kérdésre adott válasz lehetővé teszi az árcsökkentést – ezen intézkedés egy év folyamán többször is alkalmazható, és több év (2002-től kezdődően 2010-ig) során is megismétlődhet?

3) A 89/105 irányelv hivatkozott 4. cikke értelmében – azon előfeltételek fényében olvasva, amelyek az azon gyógyszerek árának ellenőrzésére irányuló intézkedések célján alapulnak, amely gyógyszereket a közegészség színvonalának javítása a megfizethető árú gyógyszerekkel történő megfelelő ellátás biztosítása, valamint annak követelménye határoz meg, hogy el lehessen kerülni, hogy az egymástól eltérő intézkedések akadályozzák, vagy torzítsák a gyógyszerek Közösségen belüli kereskedelmét – a közösségi joggal összeegyeztethetőnek lehet-e minősíteni az olyan intézkedések elfogadását, amelyek a költségeknek csak „becsült”, és nem „megállapított” gazdasági értékére vonatkoznak (a kérdés mindkét tényállásra vonatkozik)?

4) A gyógyszerköltségek maximumának tiszteletben tartására vonatkozó igényeket, amely maximum meghatározása az egyes tagállamok hatáskörébe tartozik, csak a gyógyszerköltségekhez kell pontosan vonatkoztatni, vagy pedig a tagállamok saját hatáskörébe tartozónak kell tekinteni azt a mérlegelési lehetőséget, hogy az egyéb egészségügyi költségekre vonatkozó adatokat is figyelembe lehet venni?

5) Az átláthatóságnak és a gyógyszerárak befagyasztására vagy általános csökkentésére irányuló intézkedésekben érdekelt vállalkozások részvételének az irányelvből következő elveit úgy kell-e értelmezni, hogy mindig és minden esetben szükséges-e előírni a rögzített ártól való eltérés lehetőségét (a 89/105 irányelv 4. cikkének (2) bekezdése) és a kérelmező vállalat konkrét részvételét, következésképpen azt, hogy a hatóság megindokolja az esetleges elutasítást?

lüket szabályozó intézkedések átláthatóságáról szóló, 1988. december 21-i 89/105/EGK tanácsi irányelv (HL L 40., 8. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet 1. kötet 345. o.).

A Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio (Olaszország) által 2007. augusztus 2-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Abott SpA kontra Ministero della Salute és Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)

(C-366/07. sz. ügy)

(2007/C 247/18)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunale Amministrativo Regionale del Lazio

Az alapeljárás felei

Felperes: Abott SpA

Alperesek: Ministero della Salute és Agenzia Italiana del Farmaco (AIFA)

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1) A 89/105 irányelv⁽¹⁾ 2. és 3. cikkében foglalt, a valamely tagállam hatóságai és a gyógyszergyártó vállalkozások közötti viszonyokat olyan értelemben szabályozó előírásokat követően, hogy valamely gyógyszer árának vagy ára emelésének meghatározását az előzőek által szolgáltatott adatokra alapozza, de az illetékes hatóság által elismert mértékben, tehát a vállalkozások és a gyógyszerköltségek ellenőrzésére hatáskörrel rendelkező hatóság közötti tárgyalások alapján, ugyan-ezen irányelv 4. cikkének (1) bekezdése szabályozza „a valamennyi gyógyszerre vagy a gyógyszerek meghatározott kategóriáira” vonatkozó árfelfagyasztást, úgy határozva ezt meg, mint általános jellegű, legalább évente egyszer, a tagállamban fennálló makrogazdasági feltételek vonatkozásában felülvizsgálandó eszközt.

A rendelkezés 90 napos határidőt tűz ki az intézkedésre a hatáskörrel rendelkező hatóságok számára, előírva, hogy ennek elteltekor be kell jelenteniük az esetleges áremeléseket és árcsökkentéseket.

⁽¹⁾ Az emberi felhasználásra szánt gyógyszerek árának megállapítását, valamint a nemzeti egészségbiztosítási rendszerekbe történő felvéte-